

[Sundhedsministeren]

table, ligesom vi også får fastlagt de grænser, inden for hvilke forskningsprojekter overhovedet kan godkendes.

Som det har været sagt tidligere, drejer det sig om en overordentlig beskeden åbning i adgangen til forsøg med befrugtede æg. Stort set alle forsøg er forbudt, der er alene tale om en beskeden åbning over for forskningsprojekter, som har det sigte at forbedre en bestemt behandlingsmetode.

Vi har her i landet tradition for, at vi til staidighed udvikler og forbedrer de behandlingsmetoder, vi benytter, og derfor har man fundet, at det er relevant og fornuftigt, at vi også kan udvikle den metode mod barnløshed, som går under den populære betegnelse reagensglasmetoden.

Det er meget vigtigt, at vi skaber en balance mellem den udvikling, vi gerne vil nyde fordelene af, og den omgang med menneskeligt liv, som vi må vende os fra. Jeg respekterer naturligvis, at vi har forskellige opfattelser af, hvor snævre disse grænser skal være, men jeg må sige, at det har ligget mig meget på sinde, at Folketinget forpligtes til løbende at følge denne udvikling og også løbende at revidere lovens bestemmelser; derfor skal loven til revision om 2 år.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er jo sådan i Folketinget, at sprogbru- gen er meget forskellig, og ministeren bruger her ordet beskeden i forbindelse med, at man åbner for forsøg på befrugtede æg. Men det er jo faktisk en revolution, det er en helt ny ting, hvor man nu fraviger det princip, som man hidtil har haft, nemlig at man ikke måtte lave forsøg.

Hvorfor har man sat en frist på 14 dage? Cellerne begynder at dele sig med det samme. Er de efter 14 dage så udviklede, at man nu finder, man må holde op? Man kunne have sagt 8 dage! Det skal ikke undre mig, om der om meget kort tid kommer forslag om 3 eller 4 uger og om, at man ikke må bruge nogle af de ting til andre formål.

Derfor er det faktisk en utrolig farlig ting, man er begyndt på med dette lovforslag, og det er det, der ligger i det, og ikke noget om 2 eller 8 dage. Skulle forskeren blive fristet, kan han få en bøde, eventuelt hæfte; det er farligt!

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg skal, ligesom jeg har gjort under de andre behandlinger, erklære, at Fremskridtspartiets medlemmer naturligvis på sådan et område står ganske frit, da det er et klart etisk spørgsmål. Jeg vil gøre opmærksom på min egen personlige holdning til dette lovforslag.

Den debat, der nu har været om, hvorvidt det er en meget beskeden åbning, der sker – Kristeligt Folkeparti var inde på, at det ligefrem er en revolution – kan vi naturligvis fortsætte i lang tid. Selv om nogle måske vil påstå, at det kan være koldt og kynisk, mener jeg, at der er mange positive aspekter ved en sådan forskning på mennesker eller ufødte børn. Jeg kan bare nævne, at det kan være en stor hjælp for barnløse kvinder.

Personlig synes jeg i det hele taget, at forskningen er svær at standse. Den har måske mange negative sider, men så sandelig også positive, bl.a. må vi jo ikke glemme, at forskning også er med til at bekæmpe uhelbredelige sygdomme, og derfor synes jeg, det er meget, meget svært at sætte grænser for, hvor vidt forskningen må gå. Uanset om vi vil det eller ej, vil den bare fortsætte, måske i lukkede lokaler, i udlandet eller andre steder. Vi kan ikke standse udviklingen på dette område, og det må vi så lære at leve med.

Jeg tror ikke, der er grund til at gå for meget i dybden og sige, hvor grænsen skal være, og derfor vil jeg stemme ja til forslaget. Det er en åbning, og den siger jeg ja til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Selvfølgelig skal vi ikke stoppe forskningen, og selvfølgelig skal vi heller ikke standse udviklingen. Men i lovforslag nr. L 59, § 5, er der alligevel så mange ting på så stort og nyt et område. Oven i købet er den enkeltes ret til selvbestemmelse over sit eget liv ikke sikret, og den enkelte – for slet ikke at tale om babyer og små børn – sikres ikke i tilstrækkelig grad fri ret til at bestemme, om han eller hun vil være med i biomedicinske forsøg.

Ankeinstansens funktion er desuden illusorisk i dette forslag, fordi der i nr. L 59 er indbygget et habilitetsproblem. Der er overlapning af medlemmer i komiteerne, så hvis der i